Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVII. Kraków, dnia 22 grudnia 1934. Nr. 43.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Orzecznictwa Sądu Najwyższego.

PODATEK DOCHODOWY.

Szacunek remanentów.

Zmiana wartości remanentów przez władzę wymiarową jest dopuszczalna, o ile oszacowanie w bilansie nie było zgodne z prawidłami należytego bilansowania.

Wyrok N. T. A. z 21 lutego 1934 l. rej. 3138/32.

PODATEK PRZEMYSŁOWY.

Obrót przedsiębiorstw restauracyjnych: Dodatki kelnerskie.

Dodatki, doliczane w przedsiębiorstwach restauracyjnych przez personel, obsługujący gości, do ceny spożywanych potraw i napojów, jeśli nawet wpływają bezpośrednio na rachunek tego personelu, stanowią, jako koszty handlowe, składnik obrotu tychże przedsiębiorstw.

Wyrok N. T. A. z 20 marca 1934 l. rej. 4539/32.

* * *

Przedsiębiorstwa przewozowe — obrót; wydatki na wynajem środków przewozowych; wynagrodzenie za dodatkowe świadczenia i usługi.

1. Istota umowy o przewóz nie wymaga wykonania umowy tylko przy pomocy własnych środków przewozowych; wydatki na wynajem cudzych środków przewozowych stanowią koszty handlowe przedsiębiorstwa przewozowego.

2. Także wynagrodzenie za inne świadczenia i usługi przedsiębiorstwa przewozowego stanowi część składową obrotu tegoż przedsiębiorstwa.

Wyrok N. T. A. z 5 marca 1934 l. rej. 3214/33.

* * *

Przedsiębiorstwa ekspedycyjne — obrót; wydatki na wynajem środków przewozowych.

Teza, iż wydatki na wynajem środków przewozowych stanowią koszty handlowe przedsiębiorstwa przewozowego, ma zastosowanie także w tym przypadku, kiedy jako przewoźnik występuje przedsiębiorstwo ekspedycyjne.

Wyrok N. T. A. z 18 kwietnia l. rej. 11.326 — 11.340/32.

* * *

Skład Komisji Odwoławczej.

Doniesienie członka Komisji Odwoławczej o przeszkodach w udziale w posiedzeniach Komisji, nie zwalnia Przewodniczącego Komisji od obowiązku wzywania także tych członków na późniejsze posiedzenia mimo prawdopodobieństwa trwania tych przeszkód (art. 68 ustawy o podatku przemysłowym z 15 lipca 1925 poz. 550 Dz. Ust.).

Wyrok N. T. A. z 15 października 1934 l. rej. 2791/32.

* * *

Przestępstwa z ustawy o podatku przemysłowym: Amnestja.

Przestępstwa z ustawy o podatku przemysłowym należą do przestępstw skarbowych, wyłączonych w myśl art. 6 § 1 lit. c) rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z 21 października 1932 poz. 782 Dz. Ust. z pod amnestji.

Wyrok N. T. A. z 7 czerwca 1934 l. rej. 2300/33.

OPŁATY STEMPLOWE.

Odgraniczenie dzierżawy od sprzedaży.

Kontrakt, według którego nieruchomość zostaje „oddana w dzierżawę", a „czynsz" — zapłacony zgóry za cały czas trwania „dzierżawy" w kwocie tej samej, na jaką strony oceniły wartość nieruchomości — ma być zwrócony „dzierżawcy" w razie zniesienia stosunku „dzierżawnego" przed upływem czasu „dzierżawy", należy uważać za sprzedaż z zastrzeżeniem odsprzedaży.

Wyrok N. T. A. z 20 czerwca 1934 l. rej. 1849/30.

PODATKI I OPŁATY SAMORZĄDOWE.

Podatek od placów budowlanych: Uczestniczenie strony w dochodzeniach.

Współudział strony w dochodzeniach przez rzeczoznawców dla ustalenia podstaw wymiaru samoistnego gminnego podatku od placów budowlanych nie jest konieczny, o ile odnośny statut tego nie przewiduje.

Wyrok N. T. A. z 14 maja 1934 l. rej. 8560/31.

Ciąg dalszy na str. 11-tej.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVII. **Kraków, dnia 22 grudnia 1934** **Nr. 43.**

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100**
Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**

Cała strona w tekście **Zł 450,** Pół strony **Zł 230**
Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Echa tygodnia.

Miesiąc grudzień jest szczególnie ciężkim dla kupiectwa. W tym bowiem miesiącu przypada obowiązek wykupna świadectwa przemysłowego czyli obowiązek wyłożenia pewnej wielkiej stosunkowo kwoty pieniężnej tytułem jednorazowego podatku. Zdaje się, że w literaturze skarbowej nie znajdziemy zagadnienia, o któremby tyle pisano, ile o świadectwach przemysłowych. Niema bodaj ekonomisty w Polsce, któryby nie widział całego bezmiaru nonsensu i szkodliwości pobierania opłat za świadectwa przemysłowe. Nie popełnimy chyba błędu, jeżeli powiemy, że system tak wysokich opłat za świadectwa przemysłome, jaki jest stosowany w Polsce, jest unikatem w świecie. Świadectwa przemysłowe pochodzą z okresu inflacyjnego, kiedy ustawicznie spadająca wartość pieniądza zmusiła władze skarbowe do pobierania podatku przemysłowego zgóry, aby należność za podatek nie uległa deprecjacji. Toteż z chwilą ustabilizowania waluty podniosły się natychmiast głosy, słusznie domagające się zniesienia systemu opłat za świadectwa przemysłowe.

Wiemy, że dotychczas nie zrobiono literalnie niczego w tym kierunku. Znikąd nie słychać nawet o jakimś projekcie zniesienia kiedyś, choćby w dalekiej przyszłości, świadectw przemysłowych. Co więcej. Od dłuższego czasu zabiegają organizacje gospodarcze o pewne minimalne ustępstwa, o przyznanie ulg w wykupnie świadectw przemysłowych zarówno w formie rozłożenia należności za te świadectwa na dogodne raty, jak i w formie zróżniczkowania kategoryj, między któremi istnieje, jak wiadomo znaczna rozpiętość. Także i te zabiegi organizacyj gospodarczych pozostały dotychczas bezskuteczne. Władze skarbowe stoją na niezłomnem stanowisku że nie należy udzielać żadnych ulg i żadnych rat. Ostrze systemu świadectw przemysłowych ma więc wyrządzać dalej te same bolesne skutki dla życia gospodarczego, jakie wyrządza obecnie.

A przytem postulat rozłożenia na raty należności za świadectwa przemysłowe nie wymaga żadnych ofiar ze strony Skarbu Państwa, podobnie, jak i rozkładanie na raty należności za podatki. Okre-

sem operacyjnym Skarbu Państwa jest pełny rok od 1 kwietnia do 31 marca następnego roku. Cóż zatem szkodzi Ministerstwu Skarbu, jeżeli zgodzi się ono na rozłożenie na kilka rat należności za świadectwa przemysłowe, skoro i tak w ciągu jednego roku budżetowego pełna należność za świadectwa przemysłowe wpłynie do kas skarbowych? Natomiast nieuwzględnienie tego postulatu powoduje w pierwszym rzędzie nikomu niepotrzebne troski kupców i przemysłowców o zdobycie naraz dużej kwoty na wykupno patentu, a powtóre wytwarza w końcu każdego roku kalendarzowego t. j. w okresie wykupna patentów wzmożony popyt za gotówką, co śrubuje stopę procentową i krzyżuje starannе wysiłki rządu polskiego o potanienie kredytu.

Ceny za świadectwa przemysłowe utrzymują się u nas na poziomie z lat najwyższej konjunktury. Ceny towarów zostały wielokrotnie obniżone, płace i dochody wszystkich obywateli spadły o conajmniej połowę wskutek czego wartość pieniądza wzrosła bardzo znacznie a ceny świadectw przemysłowych ani nie drgnęły. I tu obserwujemy rzecz charakterystyczną. Organizacje kupieckie, znając rygorystyczne nastawienie władz skarbowych do sprawy świadectw przemysłowych, nie próbują nawet żądać obniżki ceny świadectw przemysłowych i domagają się jedynie obok ulg w spłacie, zróżniczkowania kategoryj, szczególnie dla handlu. Rozpiętość w cenach świadectw między poszczególnemi kategorjami jest tak wielka, że niejednokrotnie zakwalikowanie przez władze skarbowe jakiegoś kupca do wyższej kategorji powoduje jego ruinę. Rozpiętość ta wynosi conajmniej kilkaset procent. Jest to stan anormalny, którego nie może usprawiedliwić nawet fakt, że stan ten istnieje od samego początku.

Rokrocznie ukazują się okólniki Ministerstwa Skarbu o drobnych ulgach w wykupnie świadectw przemysłowych. Także w tym roku wyszedł taki okólnik, którego treść ogłosiliśmy w Nr. 42 „Przeglądu Kupieckiego“. Ulgi te, to „ein Tropfen an den heissen Stein“. Problem jest zbyt wielki i zbyt piekący, aby tak drobne plasterki mogły go usunąć. Dlatego wcześniej czy później (lepiej wcześniej, jak później) trzeba będzie ten problem rozwiązać radykalnie, cięciem chirurgicznem.

Przepisy i postępowanie karne
według nowej ordynacji podatkowej.

W dniu 1. X. 1934 weszła w życie nowa ordynacja podatkowa (O. P.), która m. in. bardzo obszernie potraktowała przepisy karne i postępowanie w tych sprawach, co jest zresztą uzasadnione charakterem prawa podatkowego, zawierającego normy, mające chronić najważniejsze źródło utrzymania się państwa. To też pierwszy artykuł wspomnianego działu, daje definicję przestępstwa podatkowego, rozumiejąc przez wszelkie czyny i zaniechania (np. prowadzenie przedsiębiorstwa bez wykupienia świadectwa przemysłowego), zmierzające do uszczuplenia dochodów z podatków skarbowych, albo, które są obejściem lub niewykonaniem przepisów niniejszej ordynacji lub nakazów i zarządzeń władz podatkowych.

Przestępstwa podatkowe dzielą się na wykroczenia podatkowe i porządkowe. Przez wykroczenia po-

datkowe rozumie się te czyny, które są karalne grzywną i aresztem do 6 miesięcy względnie jedną z tych kar. Natomiast wykroczenia porządkowe, są to czyny zagrożone tylko karą pieniężną do 500 zł. Jednakże ani grzywny, ani kary pieniężne, nie mogą być zamieniane na areszt, zaś o samej karze aresztu, decyduje postępowanie sądowe, a nigdy władza skarbowa. — Karom podlegają nietylko osoby, które dopuściły się czynów karalnych, ale także podżegacze t. j. namawiający do popełnienia przestępstwa i pomocnicy, to jest udzielający pomocy przy popełnieniu tegoż. Rozp. Prez. R. P. (Dz. U. R. P. Nr. 85) wprowadza ponadto solidarną odpowiedzialność za kary pieniężne, z powodu naruszenia przepisów podatkowych zastępcy jak i osoby zastępowanej, oczywiście z tytułu naruszenia wspomnianych przepisów, przy załatwianiu osoby zastępowanej Pojęcie zastępcy jest tu bardzo szerokie. Obejmuje ono każdego, kto załatwia cudze sprawy, jako pełnomocnik, zarządca, pracownik lub w jakimkolwiek innym charakterze (z nielicznemi wyjątkami). O odpowiedzialności solidarnej decydują władze skarbowe względnie sądowe. W razie śmierci sprawcy, dochodzenia się nie wszczyna, jeżeli zaś zostało już wszczęte, ulega umorzeniu, jednakże **prawomocne** kary pieniężne i grzywny obciążają pozostały po nim spadek. **Jeżeli dochodzenia z powodu popełnienia przestępstwa** podatkowego zostało zaniechane, nie można go więcej wszczynać. Wogóle zaś, nie można wszczynać dochodzenia z powodu wykroczenia podatkowego po upływie 5 lat, a wykroczenia porządkowego, po upływie 1 roku od popełnienia tychże. Ponadto osobny przepis, reguluje wypadek niemożności wykonania prawomocnie orzeczonej kary, jeżeli od uprawomocnienia się orzeczenia skazującego upłynęły okresy: 10 lat **dla wykroczeń podatkowych, a 2 lata dla wykroczeń** porządkowych.

POSTĘPOWANIE KARNE.

Kompetencja władz skarbowych I. instancji (właściwych dla wymiaru podatków) obejmuje m. in. wszczynanie i prowadzenie postępowania karnego oraz wydawanie orzeczeń karnych. Jeżeli jednak wspomniana władza uzna, że za popełnione przestępstwo należy wymierzyć karę aresztu, wówczas skierowuje sama sprawę do sądu. Natomiast wymierzanie kar porządkowych spoczywa w ręku tych władz skarbowych, wobec których dopuszczono się wykroczenia (porządkowego).

Wydanie orzeczenia karnego jest poprzedzone, podobnie jak w postępowaniu sądowem, wysłuchaniem obwinionego, któremu należy przedstawić wszelkie dowody przeciw niemu zebrane. Jeżeli obwiniony, mimo należytego doręczenia mu wezwania, nie stawi się celem przesłuchania, ani nie usprawiedliwi swego niestawiennictwa, władza skarbowa może wydać orzeczenie zaoczne. Wszelkie orzeczenia wydaje władza skarb. na piśmie. Od orzeczenia karnego wydanego przez właściwą władzę skarbową może skazany: a) wnieść w terminie 14-dniowym odwołanie do tejże władzy, b) albo też zażądać od niej w terminie 7-dniowym, od doręczenia orzeczenia karnego, skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego (według art. 640 k. p. k.). Jednakże wybór jednego środka prawnego, powoduje zgaśnięcie możliwości wyboru środka drugiego. Jeżeli jest kilku obwinionych, a jeden z nich zażądał skierowania sprawy do sądu (a inni tylko odwołania w toku instancji władz skarbowych), to i odwołnia innych skierowuje się do sądu, przyczem egzekucja kary grzywny ulega wstrzymaniu, aż do rozstrzygnięcia sprawy. W razie odmówienia skazanemu skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego przysługuje mu prawo żądania w trzech dniach, aby sąd okręgowy rozpatrzył słuszność odmowy. (Żądanie to można złożyć wprost do sądu okręgowego).

Doroczne Walne Zgromadzenie

Członków Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców

odbędzie się

we wtorek, dnia 25-go grudnia 1934 o godzinie 10-tej przedpoł.

a w razie braku kompletu o godzinie 10·30 przedpołudniem, bez względu na ilość obecnych, w salach Stowarzyszenia przy ulicy Grodzkiej L. 43.

PORZĄDEK DZIENNY:

1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia;
2) Sprawozdanie z czynności za rok ubiegły;
   a) Prezydjum i Wydziału K. S. K.
   b) Skarbnika;
   c) Administracji „Przeglądu Kupieckiego“;
   d) Sądu polubownego;
   e) „Funduszu Zapomogowego“;
   f) Komisji kontrolującej i wniosek.
3) Uchwalenie budżetu na rok 1935.
4) Dyskusja;
5) Wybór 20 członków Sądu Polubownego dla sporów, wynikłych ze stosunku Stow.
6) Wybór Komisji rewizyjnej;
7) Od godziny 3-ciej popołudniu do godz. 6-tej wieczór odbywać się będą wybory 12 członków Wydziału;
8) Wnioski i interpelacje (od godz. 8 wieczór).

Uwagi: 1) Wnioski, które mają być przez Walne Zgromadzenie przyjęte, powinny być na piśmie najdalej do dnia 22-go bm. złożone w Sekretarjacie. Wnioski zgłoszone w terminie późniejszym lub dopiero na Walnem Zgromadzeniu, traktowane będą jako rezolucje lub wnioski inicjatywy.

2) Każdy członek **niezalegający z wkładką członkowską** za ostatnich 6 miesięcy, otrzyma przy wejściu kopertę wyborczą. Kto został przyjęty na członka po dniu 30 września 1934 roku, nie ma prawa głosowania na Walnem Zgromadzeniu.

3) W myśl statutu ustępują w roku bieżącym następujący członkowie Wydziału: Blöder Maksymiljan, r. Dr. Fussmann Józef, Freiman Leon, Gottlieb Izydor, Gryszpan Samuel, r. Halpern Ignacy, r. Landau Izydor Monderer Feiwel, r. Neumann Maksymiljan, r. Schechter Samuel, r. Schenker Henryk, r. Spira Samuel.

Ad a) O ile władza skarbowa nie cofnie swego orzeczenia, przesyła akty sądowi okręgowemu, w okręgu którego jest siedziba władzy, która wymierzyła karę. Orzeczenie to zastępuje w postępowaniu sądowem prawomocny akt oskarżenia, a zatem sąd okręgowy rozpatruje sprawę jako sąd I. instancji, a nie jako odwoławczy, i jest związany treścią aktu oskarżenia, i kwalifikacją przestępstwa w niem podanego, jednakże nie wymiarem kary poprzednio orzeczonej. Władzą popierającą oskarżenie jest władza skarbowa, która może działać obok lub zamiast prokuratora. Postępowanie przed sądem okręgowym toczy się wedle przepisów, obowiązujących w postępowaniu przed sądami I. instancji, z nielicznemi tylko zmianami. Ważnem jest, że aż do rozpoczęcia postępowania dowodowego, może **oskarżony** cofnąć wniosek skierowania sprawy na drogę sądową, a wtedy orzeczenie władzy skarbowej staje się prawomocne.

Od orzeczenia sądu okręgowego jest możliwe wniesienie kasacji do Sądu Najwyższego, które jednak nie wstrzymuje wykonania kary, z wyjątkiem kary pozbawienia wolności (aresztu).

Ad b) Jeżeli zaś sprawa została **w postępowaniu odwoławczem** rozstrzygnięta przez władzę skarbową II. instancji (Izba Skarbowa), to jej orzeczenie jest ostateczne, t. zn., że nie ma możności wniesienia żadnego środka prawnego. Nie jest nim natomiast **wznowienie postępowania.**

W myśl art. 206 Ordynacji podatkowej jest dopuszczalne na wniosek skazanego, wznowienie postępowania w okresie 5-letnim, po upływie roku, w którem orzeczenie karne stało się prawomocne. Warunkiem ku temu jest wyjście na jaw takich okoliczności faktycznych lub dowodów, wskazujących na to, że skazanie nastąpiło niesłusznie, lub kara powinna była być niższą.

Wniosek o wznowienie postępowania karnego, rozstrzyga Izba Skarbowa, i w razie przychylnego załatwienia wniosku, uchyla orzeczenie karne, przekazując sprawę do ponownego rozpatrzenia tej samej władzy I. instancji, która wydała uchylone orzeczenie.

Osobny przepis przejściowy postanawia, że ustawę omawianą stosuje się też do występków i wykroczeń, popełnionych przed jej wejściem w życie, t. j. przed 1. X. 1934, **z wyjątkiem** tych spraw, które zostały już umorzone względnie rozstrzygnięte choćby w I-szej instancji.

Mgr. EMIL ROSENSTRAUCH.

Prowadzenie księgowości handlowej w przedsiębiorstwach.

W myśl art. 54 kodeksu handlowego księgowość handlowa winna być prowadzona w przedsiębiorstwach zarobkowych o większym rozmiarze, za które rozporządzenie wykonawcze z dnia 2 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60 poz. 515) uważa m. in. przedsiębiorstwa, które w myśl ustawy o podatku przemysłowym zostały zaliczone do przedsiębiorstw handlowych kategorji I. świadectw przemysłowych oraz te z przedsiębiorstw handlowych, zaliczonych do przedsiębiorstw kategorji II., których obrót ustalony ostatniem prawomocnem orzeczeniem władzy skarbowej przewyższa kwotę 100.000 zł. w stosunku rocznym. Niezależnie od kategorji wykupywanego świadectwa przemysłowego księgowość winna być prowadzona w tych przedsiębiorstwach, które w chwili wejścia w życie kodeksu handlowego, t.j. w dniu 1 lipca b. r., były zarejestrowane. Te ostatnie przedsiębiorstwa mogą jednak w każdym czasie uzyskać wykreślenie firmy z rejestru, wskutek czego przestaną być t. zw. kupcami rejestrowymi i tem samem utracą obowiązek prowadzenia księgowości.

Przy tej sposobności zauważyć należy, iż prowadzenie ksiąg handlowych jest nawet w mniejszych przedsiębiorstwach handlowych pożądane, gdyż tylko w tym wypadku kupiec zdaje sobie należycie sprawę ze stanu przedsiębiorstwa, co z kolei umożliwić może racjonalne jego prowadzenie. Pozatem niewątpliwie za prowadzeniem księgowości przemawiają postanowienia, przyznające takim przedsiębiorcom ulgową stawkę podatkową (0.75 zamiast 1%), oraz przywilej z art. 84 ordynacji podatkowej, który przewiduje, iż jeżeli na poparcie zeznania złożonego w terminie płatnik wyraził gotowość przedstawienia ksiąg, to władza wymiarowa nie może ustalić podstaw wymiaru odmiennie, aniżeli to wynika z tych ksiąg, o ile one nie zostały uznane za nieprawidłowe lub nie rzetelne. W końcu stwierdzić należy, iż nowy kodeks handlowy poświadczania ksiąg handlowych nie przewiduje. Zgodnie z art. 55 § 3 kodeksu, jeśli rachunki mają być prowadzone w formie księgi, księga powinna być tylko oprawiona i karta za kartą opatrzona numerem porządkowym. Wynika z tego, że można prowadzić księgowość również na luźnych kartkach metodą przebitkową, o ile zasady prawidłowej rachunkowości kupieckiej na to zezwalają.

Przedsiębiorstwa, które nie są obowiązane do prowadzenia księgowości w myśl kodeksu handlowego, lecz dobrowolnie prowadzą uproszczone księgi handlowe, obowiązane są przedstawiać do zaświadczenia władzom skarbowym w roku, poprzedzającym okres rachunkowy (rok gospodarczy), na który mają być załączone, następujące księgi: a) księgę towarów (produkcji), o ile prowadzą księgi wymienione w § 60 rozporządzenia wykonawczego do ordynacji podatkowej; b) księgę uproszczoną przewidzianą w § 61 wymienionego rozporządzenia, t. j. obejmującą wszystkie operacje z podziałem na odpowiednie konta. Księgi uproszczone powinny być ponumerowane stronami lub kartkami.

Termin ulgowy

przy zaliczce na podatek dochodowy.

Stan faktyczny sprawy, którą zajął się N. T. A., przedstawia się następująco: Firma uiściła przedpłatę na podatek dochodowy po terminie ustawowym, lecz przed upływem 14-dniowego terminu ulgowego, określonego w art, 2 ustawy z 31 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721). Władze skarbowe zarządziły pobór kar za zwłokę od tej przedpłaty, odwołanie zaś tej firmy o przyznanie 14-dniowego terminu ulgowego załatwiły odmownie. W wyniku wniesionej w tej sprawie skargi N. T. A. orzekł, co następuje:

Sporną w niniejszej sprawie jest jedynie kwestja prawna, czy do kar za zwłokę w odniesieniu do zaliczki na podatek dochodowy ma zastosowanie 14-dniowy termin ulgowy z art. 3 ustawy z 31 lipca 1924 roku, poz. 721. Dz. U. w brzemieniu ustalonem poz. 401|27 Dz. U.

Zajęte w zaskarżonem orzeczeniu negatywne stanowisko władzy nie jest uzasadnione w przepisach ustawy. Ustawa o podatku dochodowym ustala wyraźnie (w art. 87, ustęp ostatni), iż zarówno kwoty zaliczki, jak i samego podatku, o ile nie zostały zapłacone w terminach wskazanych w tym artykule, są uważane za zaległości. Ustawa zaś o pobieraniu kar za zwłokę i odsetek za odroczenie, która dotyczy już wedle swego tytułu m. in. „zaległości w podatkach beposśrednich“, w art. 1 za zaległości uważać każe nieuiszczenie z winy płatnika w terminie płatności podatków bezpośrednich, a w art. 2-gim stanowi dosłownie, iż od zaległości pobiera się karę za zwłokę... „począwszy od 15-go dnia po upływie terminu płatności“.

Przepis ten dotyczy zatem wszelkich należności skarbowych, zakwalifikowanych jako zaległości wedle art. 1. tejże ustawy w związku z przepisami poszczególnych ustaw podatkowych, tem samem więc także i zaliczki na podatek dochodowy, niewpłaconej w ustawowym terminie, oznaczonym kalendarzowo przez ustawę (wyrok N. T. A. z dnia 21. II. 1934 r. L: Rej. 6367|30).

JAKIE SĄ OBOWIĄZKI KUPCÓW I PRZEMYSŁOWCÓW KORZYSTAJĄCYCH Z ULGOWYCH PASZPORTÓW HANDLOWYCH?

Organizacje gospodarcze zwracają uwagę, iż osoby korzystające z ulgowych handlowych paszportów zagranicznych, winny zgłaszać się po przyjeździe w poselstwie lub w konsulacie R. P. w tem mieście, do którego się udają.

Zasada ta nie obowiązuje jedynie wówczas, gdy podróż ma na celu załatwienie spraw zupełnie formalnych i szczegółowych lub wynikających ze stałych stosunków wyjeżdżającego z danemi firmami zagranicznemi, albo też, gdy ani w mieście, do którego wyjeżdżający się udaje, ani w jego pobliżu niema poselstwa ani konsulatu R. P. Placówki dyplomatyczne i konsularne przyjmować będą interesantów tego rodzaju bez żadnej zwłoki, należy jedynie meldować się albo do referenta handlowego, lub do konsula, przyczem zaznaczyć należy charakter wizyty i wylegitymować się specjalnym drukiem Izby Przemysłowo-Handlowej, który przemysłowcy wzgl. kupcy otrzymują w Izbie wraz z zaświadczeniem Izby dla urzędu wojewódzkiego, stwierdzającem konieczność wyjazdu zagranicę w sprawach handlowych.

Wizyty powyższe mają informować właściwe urzędy zagraniczne R. P. o interesach będących celem wyjazdu, co powinno ułatwić naszym placówkom zagranicznym orjentację w zakresie rozwoju stosunków gospodarczych między Polską i danym krajem, a równocześnie mają one zapewnić wyjeżdżającym w sprawach handlowych wszelką pomoc na miejscu ze strony dyplomatycznych i konsularnych władz polskich.

Odwiedzanie tych władz przez wyjeżdżających

zagranicę kupców i przemysłowców leży w ich własnym interesie, umożliwia bowiem zyskanie różnych informacyj, opartych na stałem obserwowaniu obcego terenu, dotyczących aktualnych przepisów prawnych etc., poza tem ułatwia — w razie potrzeby — korzystanie z interwencji urzędu polskiego wobec czynników miejscowych.

Fakt złożenia wizyty w poselstwie lub konsulacie R. P. oraz jej przebieg brane będą przez miarodajne czynniki państwowe pod uwagę przy udzielaniu następnego paszportu handlowego.

O PRZEŁAMANIE CHIŃSKIEGO MURU PASZPORTOWEGO.

Na tle ogłoszonego ostatnio projektu nowej ustawy paszportowej należy przypuszczać, iż zagadnienie paszportowe zostanie wreszcie w Polsce rozwiązane w ten sposób, by Polskę i jej turystykę związać w istocie ze światem.

Polityka paszportowa powinna iść bezwzględnie w kierunku liberalnym, umożliwiającym wyjazdy turystyczne z Polski, pozostające zresztą w zgodzie z potrzebami gospodarczemi państwa. Dopóki polskich turystów nie obaczą u siebie ponownie państwa zachodnio - europejskie dopóty nie możemy liczyć na przypływ zagranicznych do Polski. Obecnie Polska znajduje się poza szlakami wielkiego międzynarodowego ruchu turystycznego. Ruch ten kończy się na linji Budapeszt, Wiedeń, Praga, Berlin, względnie przeskakuje przez Polskę i dociera do Sowietów.

Niemal wszystkie propagandowe wydawnictwa turystyczne państw zachodnich, podające schematyczne mapy i szkice bezpośrednich połączeń swych miejscowości turystycznych z obcemi państwami pomijają systematycznie Polskę, albowiem Polska i jej obywatele nie przedstawiają obecnie dla państw owych należytych walorów turystycznych ze względu na swe ograniczenia paszportowe.

Fakt pomijania Polski w turystycznych wydawnictwach propagandowych nawołujących cudzoziemców do przybywania do obcych krajów, nie przedstawia dla nas na pierwszy rzut oka żadnego ujemnego na pozór znaczenia, o ile jednak uświadomimy sobie, że tego rodzaju wydawnictwa, rozchodzące się w dziesiątkach miljonów egzemplarzy po całym cywilizowanym świecie, wpływają na kształtowanie się ogólnej opinji o poszczególnych państwach i krajach Europy, to musimy stwierdzić, że pomijanie nas w tego rodzaju wydawnictwach, musi wpływać niezwykle ujemnie na utrwalanie się w opinji świata wiadomości o Polsce.

Motywy powyższe winny być uwzględnione przy ostatecznem ustalaniu tekstu ustawy paszportowej i to zarówno co do zasad łatwego wydawania paszportów, jak i co do wysokości opłat za nie pobieranych.

Kronika

Sprostowanie.

Do artykułu naszego, ogłoszonego w „Przeglądzie Kupieckim" Nr. 42. z dnia 15 grudnia br. p. t. „**Ulgowe świadectwa przemysłowe na rok 1935**" zakradł się błąd drukarski do zdania Ustęp I. a) przedsiębiorstwa, wymienione itd... który winien brzmieć, iż przy III. kat. **winien obrót wynosić zł. 45.000** a nie, jak mylnie podano 54.000.

Komunikat.

Wybory do Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowskiem Gremjum Właścicieli Hoteli i Pensjonatów.

W dniu 9-go grudnia 1934 roku, pod przewodnictwem WPana Inż. Jana Hampla, Komisarza Wyborczego dla Izby Przemysłowo-Handlowej, odbyły się zgodnie z zarządzeniem p. Ministra Przemysłu i Handlu wybory 2-ch radców Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie. Przy bardzo licznym udziale członków, na radców Izby wybrani zostali jednomyślnie

1) p. Aleksander Ritterman, Prezes Gremjum Właścicieli Hoteli i Pensjonatów w Krakowie

i 2) p. Karol Meres, Właściciel Hotelu w Żywcu.

Świadectwa przemysłowe nabyć można w Krak. Stow. Kupców

Na podstawie upoważnienia udzielonego przez Izbę Skarbową **będzie Krakowskie Stowarzyszenie Kupców, ul. Grodzka 43. I. p. przyjmowało wpłaty na świadectwa przemysłowe na rok 1935 w dniach 27, 28, 29, 30 i 31 grudnia tylko od godz. 7–9 wieczorem.**

Każdy winien okazać **nakaz płatniczy na podatek przemysłowy za rok 1933 wzgl. zryczałtowany za rok 1932/3.** Bez okazania nakazu płatniczego nie mogą być wydane ulgowe świadectwa przemysłowe.

Rzemieślnicy, posiadający **karty rzemieślnicze** winni je przedłożyć przy wykupnie świadectw przemysłowych, gdyż wpisanie odnośnego numeru karty rzemieślniczej umożliwi im korzystanie z ulgowej stawki celnej.

Badania nad zagadnieniem odłużenia w rolnictwie.

Centrala Związku Kupców podjęła badania nad sprawą oddłużenia w rolnictwie, bowiem zazębia się ona w silnym stopniu o interesy handlu. Jak wynika z prowizorycznych obliczeń, wierzytelności handlu w stosunku do rolnictwa wynoszą około 70–80 miljonów zł.

Nad sprawą tą obradował ostatnio Zarząd C.Z.K. w wyniku czego postanowiono w najbliższej przyszłości zwołać Zjazd kupiectwa, związanego handlem z rolnikami, poświęcony specjalnie gruntownemu przedyskutowaniu powyższej sprawy oraz ustaleniu ewent. metod, akcji kupiectwa, która zmierzałaby do należytej obrony i zabezpieczenia interesów handlu.

AKWIZYCJE POCZTOWE.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie zawiadamia, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów powołało do życia instytucje akwizytorów pocztowych, jako czynnik, utrzymujący łączność między organami przedsiębiorstwa „Polska, Poczta, Telegraf i Telefon", a korzystającemi z jej usług sferami handlowemi i przemysłowemi.

W tym charakterze akwizytorzy mają za zadanie:

1. **oferowanie usług poczty, telegrafu i telefonu** w szczególności zaś tych usług, które odpowiadają zadaniom i charakterowi danego przedsiębiorstwa, czy zakładu;

2. informowanie o nowych udogodnieniach, jak również nowych działach służby, zaprowadzanych **przez przedsiębiorstwo dla wygody klienteli;**

3. informowanie o taryfie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej;

4. objaśnianie zainteresowanemu personelowi danego zakładu, firmy itd. manipulacyj, związanych z poszczególnemi czynnościami pocztowemi, telegraficznemi, czy telefonicznemi, udzielanie na każde żądanie stosownych wyjaśnień z tego zakresu itd., a wreszcie

5. zbieranie postulatów sfer przemysłowych, gospodarczych, z zakresu pożądanych ulepszeń, działów służby, które należałoby zaprowadzić, itd.

Jak z powyższego wynika, tendencją Ministerstwa przy powoływaniu do życia instytucji akwizytorów było jak najdalej idące ułatwienie klienteli przedsiębiorstwa, korzystanie z jego usług. Izba Przemysłowo-Handlowa wyraża przekonanie, że intencja ta zostanie **przez najszersze sfery handlowe i przemysłowe,** należycie oceniona i że działalność akwizytorów pocztowych spotka się z pełnem uznaniem.

Przywóz towarów reglementowanych w I. kwartale 1935 r.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie zawiadamia firmy zainteresowane, że podania o przywóz towarów reglementowanych z kontyngentów I. kwartału 1935 r. przyjmować będzie do dnia **28. grudnia br.** włącznie.

Udzielanie licencji przywozowych za pobraniem pocztowem.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie zawiadamia firmy interesowane, że dla uproszczenia manipulacji przy wydawaniu zezwoleń na przywóz towarów reglementowanych z zagranicy, zmieniło ostatnio Ministerstwo Przemysłu i Handlu praktykowany dotychczas proceder przy wydawaniu tych zezwoleń o tyle, że obecnie mogą firmy wnosząc podania zaznaczyć, iż proszą o wysłanie licencji przywozowej **za pobraniem pocztowem.** W ten sposób unikną importerzy zwłoki spowodowanej przez przekazywanie opłat manipulacyjnych czekami P.K.O., dopiero na skutek zawiadomień otrzymanych z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

UBEZPIECZENIE NA WYPADEK CHOROBY.

Pojęcie pracodawcy.

Za pracodawcę w myśl ustawy z 19 maja 1920 poz. 272 Dz. Ust. należy uważać te osoby, które na swój rachunek i na swoje ryzyko zatrudniają pracowników. Kierownik przedsiębiorstwa, który na podstawie umowy z właścicielem samodzielnie przyjmuje i zwalnia pracowników przedsiębiorstwa i opłaca ich z własnych funduszów, jest pracodawcą.

Wyrok N. T. A. z 8 maja 1934 l. rej. 1974/31 i 1975/31.

KARY ZA NIEZGŁOSZENIE PRACOWNIKÓW DO UBEZPIECZALNI.

Ubezpieczalnie społeczne w różnych stronach kraju stwierdziły, iż nie wszyscy pracodawcy zgłosili swych pracowników do ubezpieczalni.

Termin zgłoszenia pracowników upłynął już przed kilku miesiącami, lecz ubezpieczalnie, zajęte czynnościami wewnętrzno - organizacyjnemi, nie miały dotychczas możności przeprowadzenia kontroli w dziedzinie zgłoszeń.

Obecnie postanowiono przystąpić do przeprowadzania kontroli zgłoszeń pracowników. Niektóre ubezpieczalnie podjęły kontrolę już dnia 1-go grudnia. Główna uwaga zwrócona będzie na małe warsztaty pracy i na gospodarstwa domowe.

Niezgłoszenie pracownika do ubezpieczalni pociąga za sobą represje w stosunku do pracodawcy.

UBEZPIECZENIE NA WYPADEK BEZROBOCIA.

Członkowie spółki z ogr. odp., pracujący na podstawie statutu na jej rzecz — obowiązek ubezpieczenia.

Okoliczność, że członek spółki z ogr. odp. pracuje na podstawie jej statutu na jej rzecz, sama przez się nie wyklucza dopuszczalności uznania tej pracy za podstawę obowiązku ubezpieczenia w myśl ustawy z 18 lipca 1924 poz. 650 Dz. Ust.

Wyrok NTA. z 25 września 1934 l. rej. 10.386/32.

UBEZPIECZENIE PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH.

Członkowie spółdzielni, pracujący na podstawie statutu na jej rzecz — obowiązek ubezpieczenia.

Okoliczność, że członek spółdzielni pracuje na podstawie jej statutu na jej rzecz, sama przez się nie wyklucza dopuszczalności uznania tej pracy za podstawę obowiązku ubezpieczenia w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z 24 listopada 1927 poz. 911 Dz. Ust.

Wyrok N. T. A. z 25 września 1934 l. rej. 8214/32.

SPRAWY BUDOWLANE.

Uprawnienia władz budowlanych w stosunku do właścicieli domów. — Zarządzenie przebudowania zewnętrznego portalu sklepowego na wewnętrzny.

1. Prawo budowlane nadaje właściwym władzom uprawnienie czuwania, aby właściciele domów utrzymywali je w stanie należytym i niezagrażającym bezpieczeństwu publicznemu, a w razie dostrzeżenia w tej mierze uchybień — do wezwania właściciela budynku, aby je usunął oraz do zastosowania w danym razie środków przymusowych do rozebrania budynku włącznie.

2. Ustalenie w prawidłowem postępowaniu administracyjnem, iż portal sklepowy, wychodzący poza lico muru, utrudnia komunikację i bezpieczeństwo ruchu ulicznego lub, że umniejszając szerokość ulicy, godzi w łatwość i wygodę przechodu, uzasadnia zagrożenie bezpieczeństwa publicznego z art. 377 prawa budowlanego.

Wyrok N. T. A. z 30 października 1933 l. rej. 1886/31.

PODATEK LOKALOWY BĘDZIE PRZYSTOSOWANY DO KOMORNEGO.

Zgodnie z obowiązującemi przepisami podatek lokalowy pobierany jest zależnie od wysokości czynszu, obliczonego według stawki z czerwca 1914 roku przeliczonej na złote. O ile jednak czynsz mieszkalny jest wyższy niż w czerwcu 1914 roku, podatek lokalowy pobierany jest od wyższej sumy komornego. Natomiast nie są zupełnie uwzględniane podania o obniżenie podatku lokalowego w tym wypadku, jeśli komorne jest niższe.

W tej sprawie niejednokrotnie występowały do władz organizacje samorządu gospodarczego i związki lokatorskie. Dotychczas jeszcze nie zapadła decyzja w tej sprawie.

Dowiadujemy się, iż Ministerstwo Skarbu przystąpiło do rozpatrzenia możliwości wprowadzenia reformy w życie. Chodzi o znalezienie środka, który uniemożliwiłby sporządzanie fikcyjnych umów, w celu zredukowania podatku lokalowego.

Ceny świadectw przemysłowych na rok 1935.

A. Dla przedsiębiorstw handlowych.

Kategorje		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	W miejscowościach klasy I.	II.	III.	IV.
		złotych					
I.	Dla zakładów handlowych	3.600	—	—	—	—	—
II.	„ „ „	—	720	594	486	360	234
III.	„ „ „	—	144	117	90	72	45
IV.	„ „ „	—	54	45	36	27	18
Va.	„ handlu rozwoźnego	90	—	—	—	—	—
Vb.	„ „ obnośnego	27	—	—	—	—	—

B. Dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Kategorje		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	I.	II.	III.	IV.
I.	. . . .	10.800	—	—	—	—	—
II.	. . . .	7.200	—	—	—	—	—
III.	. . . .	3.600	—	—	—	—	—
IV.	. . . .	1.080	—	—	—	—	—
V.	. . . .	360	—	—	—	—	—
VI.	. . . .	—	216	180	144	108	72
VII.	. . . .	—	108	90	72	54	36
VIII.	. . . .	—	27	21.60	18	10.80	7.20

C. Dla handlu jarmarcznego

	Dla handlu hurtownego	Dla handlu detalicznego
	złotych	
Na jarmarkach, trwających ponad 21 dni	450	126
„ „ „ „ 7 dni do 21 dni	225	63
„ „ „ „ 3 dni do 7 dni	180	45

D. Dla zajęć przemysłowych.

Kategorje	Oznaczenie zajęcia przemysłowego	Cena w złotych
I.	Ekspedytorzy, nie utrzymujący oddzielnych biur i pomocników handlowych lecz trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich cleniem w urzędach celnych towarów, wysyłanych zagranicę lub otrzymywanych z zagranicy:	
	1) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy głównych linjach kolei żelaznych	720
	2) „ „ „ „ „ „ bocznych „ „ „	540
	3) „ „ „ nie położonych „ linjach kolejowych	450
II.	a) Pośrednicy giełdowi (maklerzy):	
	1) Na giełdzie warszawskiej	720
	2) Na innych giełdach	450
	b) Wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi:	
	1) W Warszawie i w miejscowościach I. klasy	270
	2) W miejscowościach II. klasy	180
	3) W miejscowościach III. i IV. klasy	54
III.	Inspektorzy i ajenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych oraz instytucji kredytowych o ile prowadzą operacje bez utrzymania biur:	
	1) W Warszawie i w miejscowościach I. klasy	90
	2) W miejscowościach II. klasy	72
	3) W miejscowościach III. i IV. klasy	36
IV.	Pomocnicy podróżujący (komiwojażerowie)	180

Karty rejestracyjne na oddzielny skład 18 zł.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzmer

Drukarnia Józefa Fischera. Kraków, Grodzka 62 Telefon 104-12.